

Багнюк Михайло Микитович

Кандидат геологічних наук,
фахівець у галузі
нафтогазопромислової геології
та проектування розробки
родовищ нафти і газу

Народився 17 серпня 1957 р. у с. Утішків Буського району Львівської області.

Протягом 1972–1976 рр. навчався у Дрогобицькому нафтовому технікумі, де отримав кваліфікацію техника-нафтовика і направлення на роботу в УкрНДГРІ. Тут працював техніком відділу випробування і дослідження свердловин.

Вищу освіту Михайло Багнюк здобув у 1983 р. на геолого-розвідальному факультеті ІФНГУ, одержавши кваліфікацію гірничого інженера-геолога. Без відриву від виробництва закінчив аспірантуру при ІГ і ГГК НАН України і захистив дисертацію на тему «Підвищення ефективності вилучення вуглеводнів із нафтогазоконденсатних покладів». У 1999 р. йому було присвоєно науковий ступінь кандидата геологічних наук за спеціальністю «Геологія нафти і газу».

За період роботи в УкрНДГРІ (з 2000 р. — Львівське відділення УкрДГРІ) пройшов шлях від техника до провідного наукового співробітника. У 2002 р. за результатами конкурсу

призначений завідувачем відділу пластових систем. У 2012 р. переведений на посаду керівника відділення «Карпатський центр» ДП «Науканафтогаз».

Серед основних наукових здобутків М. М. Багнюка — створення методичних прийомів прогнозування технологічних показників розробки глибокотяляючих нафтових покладів на пружному режимі, основ спрощеного розрахунку зміни вмісту і видобутку конденсату. Він запатентував методику визначення вмісту нафти та конденсату в процесі взаємного їх витіснення під час підтримання пластового тиску, розробив нову концепцію геолого-економічної оцінки перспективних об'єктів, підготовлених до пошукового буріння. Є співавтором багатьох нормативних документів у сфері геологічного вивчення надр. Був відповідальним виконавцем проектних технологічних документів на розробку Семиренківського (ДДЗ) та Штормового (шельф Чорного моря) газоконденсатних родовищ.

За результатами досліджень Михайло Микитович опублікував 55 наукових праць, зокрема видав монографію «Наукові та методичні засади дослідження пластових вуглеводневих систем для підрахунку запасів нафти і газу». Є автором двох винаходів, які стосуються обґрунтування коефіцієнтів вилучення нафти і конденсату та залишкового водонасичення гірських порід.

М. М. Багнюк — член Державної комісії України із запасів корисних копалин та Центральної комісії Міненерговугілля з питань розробки газових, газоконденсатних, нафтових родовищ і експлуатації підземних сховищ газу. Бере активну участь в роботі експертних рад цих структур.

Нагороджений багатьма грамотами, медаллю ім. В. І. Луцицького. Йому присвоєно звання «Почесний розвідник надр».

Базів Василь Федорович

Доктор геологічних наук,
фахівець у сфері
нафтопромислової
геології та розробки
нафтових родовищ

Народився 30 травня 1930 р. у с. Підгороддя Рогатинського району на Івано-Франківщині. У 1955 р. закінчив геологорозвідальний факультет Львівського політехнічного інституту.

Протягом 1955–1980 рр. Василь Федорович був оператором, геологом, заступником начальника цеху науково-дослідних та виробничих робіт на промислах об'єднання «Татнефть», начальником геологічного відділу нафтогазовидобувного управління «Альметьевнефть», головним геологом нафтогазовидобувного управління «Ленингорскнефть».

З 1980 до 1997 рр. працював начальником відділу розробки нафтових родовищ, начальником відділу проектування розробки нафтових родовищ та оцінки потенційних можливостей розвитку видобутку нафти у Міністерстві нафтової промисловості СРСР і Росії. З 1998 р. В. Ф. Базів обіймав посаду генерального директора Федеральної державної організації «Експертнефтегаз», з 2003 р. — головного експерта цієї організації.

Василь Федорович очолював контракт із впровадження системи заводнення на родовищі Північна Румейла (Ірак), був головним інженером контракту з розробки нафтового родовища Хассі-Мессауд (Алжир). Перебуваючи в Україні у службових відрядженнях, він приділяв увагу нарощуванню та стабілізації видобутку української нафти.

Тривалий час був членом Центральної комісії з розробки нафтових родовищ СРСР, членом Центральної комісії «Роснедра», Товариства експертів Росії з надрокористування.

В. Ф. Базів активно займався науковими пошуками та протягом 1960–2007 рр. опублікував понад 50 статей у провідних галузевих журналах; є співавтором керівних нормативних документів щодо проектування розробки нафтових родовищ. Вершиною його наукової роботи є монографія «Експертно-аналітична оцінка ефективності систем розробки нафтових родовищ із заводненням», що базується на фаховому багатофакторному дослідженні нафтових родовищ, які розробляють із використанням заводнення, в Татарстані, Куйбишевській області, Башкирії, Західному Сибіру тощо. У ній визначено шляхи вдосконалення систем розробки родовищ із застосуванням заводнення і показано, що управління їх процесами за умови застосування запропонованих автором підходів та критеріїв, забезпечує можливості максимального видобутку нафти. У 2009 р. Василь Федорович здобув учений ступінь доктора геологічних наук.

За сумлінну роботу під час освоєння Ромашкінського нафтового родовища в 1976 р. його було нагороджено орденом «Знак Пошани» та присвоєно звання «Почесний нафтовик», у 1986 р. — звання «Ветеран праці», а в 2006 р. — «Почесний працівник ПЕК». Він також отримав диплом «Першовідкривач родовища», багато медалей і грамот колишнього СРСР, Росії, ВДНГ.

Помер у 2011 р. у Москві.